

trinlige Forslag, vedtagne Forslag en meget grundig Behandling, og der findes mellem de stillede og vedtagne Ændringsforslag saadanne, som maa betegnes som ønskelige, og andre, som der i alt Fald ikke er Anledning til at rejse Indvendinger imod. Naar man nu, som den højtærede Minister selv gjorde opmærksom paa, har undtaget Mejerier fra Lovens Tilsyn, er det i Virkeligheden ikke andet, end hvad vi har været forberedte paa. Vi har nok tænkt os, at man her i Landstinget vilde vedtage, at denne Fabrikdrift ikke skulde være undtaget fra Tilsynet, men vi har jo ikke gjort os nogen egentlig Forventning om, at Folketinget i den Henseende i alt Fald paa det nuværende Tidspunkt — hvad der kan komme senere hen i Aarens Løb, er jo en anden Sag — skulde være villigt til at inddrage disse Virksomheder under Fabriktilsynet, og jeg vil heller slet ikke bestride, at Arbejdet i Mejerivirksomheder kan paastaas at have Krav paa nogle særlige Hensyn. Det er altsaa ikke paa dette Punkt, at jeg mener, at der vil rejse sig nogen egentlig Hindring for Lovforslagets Gennemførelse i indeværende Aar. Naar man saa, ganske sikkert af Hensyn til de smaa Landbrug, endogsaa mod den højtærede Ministers Ønske, med Hensyn til § 16 har gjort gældende, at de her vedtagne, af Regeringen foreslaaede, Regler med Hensyn til Børns Arbejde ved Maskiner i Landbruget er for strenge og vidtgaende, saa maa jeg ganske dele den højtærede Ministers Betæneligheder ved, at man er gaaet saa langt ud, som man er gaaet i det andet høje Ting. Den af Folketinget vedtagne Bestemmelse er saa vidt gaaende, at jeg i alt Fald ikke kan se andet, end at man vil tillade Børn i en hvilken som helst Alder uden Opsyn at køre en Hestegang med Tærskværk. Praktisk talt er der maaske nok, men efter Ordene er der ikke noget i Vejen for, at 4—5 Aars Børn kan sættes til dette Arbejde. Vi havde ikke tænkt os, at man vilde gaa saa langt. Det er jo ogsaa paavist adskillige Gange i Arbejdsinspektoratets Beretninger, at det er meget alvorlige Ulykker, der er sket ved disse Hestegange. Jeg havde tænkt mig, at Landbrugets Ulykkesforsikring, for hvilken den højtærede Minister jo ogsaa er øverste Chef, om jeg saa maa sige, i alt Fald kunde have bevirket, at man nu vilde gaa mindre vidt end tidligere. Jeg tror, at den Dag vil komme, hvor man ønsker en Indskrænkning i Friheden paa dette Omraade, efterhaanden som Beretningerne fra Landbrugets Ulykkesforsikring maatte komme

til at godtgøre — jeg vil ønske, at det ikke sker, men jeg frygter for, at det vil ske —, at der finder mange Ulykkestilfælde Sted, som kunde være undgaaede, naar man ikke var gaaet saa langt ud med Hensyn til Børns Arbejde ved farlig Maskindrift, som man aabenbart her har villet.

Ved den Gennemgang af Lovforslaget, jeg har haft Tid til at foretage — det er jo ikke ligefrem arbejdsløse Tider, vi bevæger os i —, har jeg fundet, at der ved Tilføjelse af en ny Paragraf til den Paragraf, den højtærede Minister talte om, om sundhedsfarlige Arbejder, er kommet, om jeg saa maa sige, Uorden i Lovparagraffernes Anordning. Der er først en Bestemmelse om unge Mennesker, hvem det kan forbydes at arbejde i usunde Virksomheder, og derefter kommer der en Helligdagsanordning, saa kommer der en Bestemmelse om, at hint ogsaa kan forbydes alle, og der har man glemt, at det allerede kunde forbydes de mindreårige. I den nye Paragraf, den højtærede Minister omtalte, har man skrevet, at det kunde forbydes alle, saa kommer der atter en Bestemmelse om Helligdagsloven, og saa kommer man igen til en fjerde Ting. Jeg vil gøre opmærksom derpaa, for jeg ved i Forvejen, at den højtærede Minister i alt Fald gerne vil have den Slags Ting rettet.

Det har dernæst været mig paafaldende, at Folketinget har indført de af den højtærede Minister omtalte Bestemmelser om Opslag angaaende Hjemmearbejde i Henseende til de Priser, som den vedkommende Arbejdsgiver gennem den af ham antagne Mellemmand betaler Arbejderne. Vi har, i vor Betænkning i alt Fald, et meget stort Flertal, omtrent alle Medlemmerne, som modsætter sig, at Lønspørgsmaal i det hele taget bliver inddraget i Fabrikloven. De hører absolut ikke hjemme der, og vi frygter at gøre Begyndelsen; thi saa kan vi jo ogsaa risikere, at man senere hen fra Hjemmearbejdet gaar til det egentlige Arbejde og forlanger Lønangivelser opslaaet. Og i det hele taget er altsaa Spørgsmaalet om Arbejdsløn efter vor Mening et saadant, som absolut ikke har hjemme i Fabriklovgivningen. Men Folketinget har alligevel optaget denne Bestemmelse uden at angive nogen som helst Modgrund eller modsige os paa noget Punkt i vor Opfattelse. Vi havde dog tilkendegivet, at hvis der virkelig er eller skulde blive nogen Nøds-tilstand i Henseende til industrielle Hjemmearbejders Lønforhold — vi tror ikke, at der er det, og vi haaber ikke, der vil blive